

A-PBT-A-520/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a Dr. N.A.M. ügyvéd által képviselt Dr. P.P. kérelmező részéről (a továbbiakban: *Kérelmező*) a **K&H Biztosító Zrt.** (1095 Budapest, Lechner Ödön fasor 9.; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2012. március 21. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa megállapítja, hogy a *Kérelmező* által bejelentett, a Pénzügyi Szolgáltató által xxx kárszámon nyilvántartásba vett káresemény a felek között xxx kötvényszámon létrejött Fészek Otthon Biztosítás szerződési feltételeinek (továbbiakban: *Feltételek*) 2.4.6. fejezete alapján betöréses lopás biztosítási eseménynek minősül, melynek során a biztosított ingatlanból a 2011. november 18. napján kelt nyomozást felfüggesztő határozatban megnevezett vagyontárgyakat tulajdonították el. Erre figyelemmel felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a fentiek figyelembevételével a kárrendezési eljárást folytassa le, a *Feltételek* rendelkezései alapján állapítsa meg a biztosítási szolgáltatás összegét, és azt annak törvényes, Ptk. 301. § (1) bekezdésében meghatározott késedelmi kamataival együtt, 60 napon belül fizesse meg a *Kérelmező* részére.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Psztv. rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a *Kérelmező* nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a *Kérelmezőt*, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a *Kérelmező* azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A *Kérelmező* a 2012. február 8. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval fennálló, Fészek Otthon Biztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A *Kérelem*ben ismertetett tényállás szerint a *Kérelmező* 2011. január 12. napi kockázatviselési kezdettel Fészek Otthon Biztosítást kötött a Pénzügyi Szolgáltatónál (kötvényszám:xxx).

Előadta, hogy 2011. október 22. napján a biztosított ingatlanba betörtek. A *Kérelmező* a rendőrség jegyzőkönyvével és a Pénzügyi Szolgáltatót képviselő kárszakértővel előzetesen egyeztetett tanúnyilatkozattal igazolta a káresemény megtörténtét és az elszenvedett károkat.

A Pénzügyi Szolgáltató 2012. január 10. napján kelt levelében arról tájékoztatta a *kérelmezőt*, hogy csak a rongálási kárt téríti, egyebekben a *Feltételek* alapján a *Kérelmező* feladata a biztosítási esemény bekövetkezésének és a kár összegszerűségének bizonyítása.

A *Kérelmező* álláspontja szerint a Pénzügyi Szolgáltató többszörösen is túllépte a *Feltételek*ben vállalt 15 napos válaszadási határidejét, az együttműködés, a jóhiszeműség és tisztesség polgári jogi követelményeit, továbbá vállalt szolgáltatási kötelezettségét súlyosan megszegte.

Előadta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató munkatársa D.Z. (kárrendezési vezető) telefonos megkeresésre elzárkózott attól, hogy a Pénzügyi Szolgáltató levelében foglaltakat értelmezze, és akként nyilatkozott, hogy a Biztosító nem fog fizetni. E telefonbeszélgetésnek – kihangosítón keresztül – a *Kérelmező* jogi képviselője és egy kollegája is tanúja volt.

A Kérelmező álláspontja szerint mivel a Biztosító a rongálási kárt megtérítette, így jelzett hivatkozásának egyetlen lehetséges értelmezése, hogy a kár összegszerűségét nem látta bizonyítottnak, más oldalról tehát elismerte a káresemény bekövetkezését. Erre tekintettel immár jogi képviselőn keresztül eljuttatta a Pénzügyi Szolgáltatóhoz az időközben beszerzett további bizonyítékokat, amelyek révén, mind a Feltételek rendelkezései, mind pedig a polgári jog (és polgári eljárásjog) szabályai szerint – álláspontja szerint – eleget tett a biztosítottat terhelő bizonyítási kötelezettségnek.

A Pénzügyi Szolgáltató többszöri felszólítás után, a Kérelmező álláspontja szerint a rendelkezésre álló 15 napos ügyintézési határidőt ismételten be nem tartva, a 2012. február 6. napján e-mailben arról tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy fenntartja korábbi levelében kifejtett álláspontját.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére. A Kérelmező kérelmében követelését 1.706.000 Ft és annak törvényes kamatai összegében határozta meg, továbbá ügyvédi és egyéb eljárási költségeinek megtérítését kérte.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

A Kérelmezővel egyezően megerősítette a biztosítottság és a kárbejelentés tényét.

Kiemelte, hogy az xxx Rendőrkapitányságon a Kérelmező által tett feljelentés alapján, a 2011. október 24. napján elvégzett helyszíni szemle jegyzőkönyvében rögzítésre került, hogy a kertkapu és a ház bejárati ajtaja sértetlen volt, a terasz ajtaján találtak különböző magasságban 8 mm szélességű roncsolási nyomokat. Ezen túlmenően a terasz ajtajának külső felületén egy ujjnyomot tudtak rögzíteni. További technikai nyom rögzítésére a szemle során nem került sor, mivel a Kérelmező kérte, hogy a porozásos nyomkutató a lakás belterületére ne terjedjen ki.

A szemle jegyzőkönyv rögzítette, hogy a tárgyi lakás terasza 4,3 m magasan található az alsó szinten lévő lakás teraszától. A szemle során az alsó teraszon a falnak támasztva állt Kérelmező kerti létrája, melyet feltehetően felhasználtak arra, hogy a felső teraszra feljussanak.

Előadta, hogy a Kérelmező a rendőrségi szemle során pontosan nem tudott nyilatkozni az eltulajdonított ingóságokról. Ezt a rendőrség által a szemle során átadott listán a későbbiekben tette meg.

Akként nyilatkozott, hogy a Kérelmező jogi képviselője útján csatolt teljes bizonyító erejű magánokirat és a fényképfelvételek nem alkalmasak annak igazolására, hogy Kérelmező ténylegesen a megjelölt márkájú műszaki cikkekből milyen típusúval rendelkezett.

Mindezek alapján fenntartotta álláspontját, hogy a rendelkezésükre bocsátott iratok alapján csak a rongálási kárt állt módjában téríteni. Ezt 95.250 Ft összegben számla alapján kifizette Kérelmező részére.

Álláspontja szerint nem igazolt, hogy a betöréses lopás biztosítási esemény „lopás” eleme bekövetkezett volna. Nincs a rendőrségi iratokban rögzített nyom, adat arra vonatkozóan, hogy az elkövető vagy elkövetők a terasz felnyitott ajtaján keresztül a lakásba is bejutottak.

Ellentmondásosnak ítéli az ügyben, hogy az esetleges nyomokat a szemlén a rendőrség azért nem tudta rögzíteni, mert Kérelmező ehhez nem járult hozzá. Nem tisztázott az sem, hogy az elkövető vagy elkövetők hol vitték ki a felsorolt ingóságokat a lakásból. A rendőrségi szemle alapján erre egyetlen lehetőség a terasz, ami azonban 4,3 méter magasan van a földszint felett, melyről a 116 cm átmérőjű és kb. 20-25 kg súlyú LCD TV lejuttatása még Kérelmező létrájának igénybe vétele esetén is nyomok hátrahagyása nélkül nehezen kivitelezhető. Ezen túlmenően az eltulajdonított ingóságokat a kertből is ki kellett juttatni, erre azonban szintén nem utal semmi nyom.

Mindezek alapján álláspontja szerint a betöréses lopás biztosítási esemény a lopás részében sem a jogalap, sem az összegszerűség körében nem igazolódott.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

A 2012. március 21. napján megtartott meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat; egyezségi ajánlatot nem kívánt előterjeszteni. Álláspontja szerint a Kérelmező nem terjesztett elő minden, a kárigény elbírálásához szükséges bizonyítékot a biztosító felé.

A Kérelmező előadta, hogy a Pénzügyi Szolgáltató kötelezettségeit minden egyes alkalommal késve teljesítette. Hangsúlyozta, hogy a biztosítóval előre egyeztetett módon készítették el és terjesztették be a szükséges nyilatkozatokat és egyéb bizonyítékokat a kárigény összegszerűségére vonatkozóan. Erre figyelemmel nehezményezi, hogy a Pénzügyi Szolgáltató nem fogadta el bizonyítékként azokat az okiratokat, amelyeket ő maga írt elő.

Csatolta az xxx Rendőrkapitányság xxx ügyszám alatt meghozott nyomozást felfüggesztő határozatát, amely – álláspontja szerint – egyértelműen alátámasztja a biztosítási esemény bekövetkeztét. Életszerűtlennek és felháborítónak tartja a biztosító azon felvetését, hogy maga az esemény meg sem történt.

A televízió meglétét garanciajegy, a többi vagyontárgy (laptop, digitális kamera, fényképezőgép, bőrkabátok, iPod, BlackBerry, sporttáska és memóriakártyák) meglétét tanúvallomások, és tulajdonosi nyilatkozatok bizonyítják.

A biztosítónak lehetősége lett volna arra, hogy saját szakértőjével megállapíttassa az elloptott vagyontárgyak forgalmi értékét, illetve ha további bizonyítékokat, nyilatkozatokat tartott szükségesnek, akkor lehetősége lett volna arra, hogy ezt jelezze felé.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta, hogy az eddig rendelkezésre bocsátott bizonyítékok alkalmatlanok arra, hogy abból a biztosítási esemény megtörténte egyértelműen megállapítható legyen. Ennek hiányában a Pénzügyi Szolgáltató szolgáltatást teljesíteni nem tud. Előadta, hogy egy bírósági eljárásban adott esetben a nyomozóhatóság helyszínelés során eljárta tagjait tanúként meg lehetne hallgatni, továbbá ha rendelkezésre állnának a helyszínelés során készült fényképfelvételek, az is segíthetné az ügy megítélését.

A minimális mechanikai védelem meglétét és a rongálást a Pénzügyi Szolgáltató nem vitatta, a további tényállási elemeket azonban nem látta bizonyítottnak.

A Kérelmező képviselője előadta, hogy a betöréses lopás megvalósulását a rendőrségi iratok egyértelműen alátámasztják. Az az eljárás, hogy a Pénzügyi Szolgáltató olyan iratok bemutatását követeli meg a biztosítási szerződésen alapuló követelést érvényesíteni kívánó fogyasztótól, amelyek a követelés megalapozottságának megítélése szempontjából ésszerűen nem tekinthetők lényegesnek, vagy a fogyasztó vonatkozó írásbeli megkeresésére a válaszadást rendszeresen elmulasztja, azzal a céllal, hogy ez visszatartsa a fogyasztót szerződéses jogainak gyakorlásától, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat rögzítő ún. Feketelista 27. pontja szerinti tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősül.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője előadta, hogy a kevés rendelkezésre álló adat miatt feltétlenül szükséges az eljáró hatóság tagjainak tanúkénti kihallgatása. A jogalap vitatása miatt az összecszerúségre vonatkozó kárszámítást nem készítette.

A Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva **megalapozott**.

A rendelkezésre álló dokumentumok vizsgálata alapján megállapítható volt, hogy a Kérelmező a biztosítás szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján a Fészek Otthon Biztosítás szerződési feltételeit (*a továbbiakban: Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették. Erre tekintettel annak megítélésénél, hogy a bekövetkezett káresemény egyben biztosítási eseménynek minősül-e, a Feltételek rendelkezéseit kellett irányadónak tekinteni.

A betöréses lopás biztosítási esemény meghatározását a Feltételek 2.4.6.1 pontja tartalmazza. Ezen szerződéses rendelkezés szerint betöréses lopás, amikor a tettes a lopást úgy követte el, hogy a biztosított vagyontárgyakat magában foglaló, a kockázatviselés helyén található lezárt helyiségbe erőszakosan behatolt, vagy a lezárt helyiség ajtaját bizonyítottan hamis vagy jogellenesen birtokba vett kulccsal, illetve más eszközzel felnyitotta.

A felek közötti jogvita lényeges eleme az volt, hogy a betöréses lopás biztosítási esemény lopás eleme megvalósult-e. A Pénzügyi Szolgáltató a rongálást (dolog elleni erőszak) tényét nem vitatta, az ezzel összefüggésbe hozható rongálási kárt megtérítette, azonban álláspontja szerint a Kérelmező nem bizonyította, hogy az elkövetők valóban bejutottak az ingatlanba, és a kárbejelentésben rögzített ingóságokat elvitték.

Az eljáró tanácsnak így elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felek által becsatolt okiratok és nyilatkozatok alapján kétséget kizáróan megvalósult-e a betöréses lopás biztosítási esemény lopás eleme. Az eljáró tanács a bizonyítékok vizsgálata során figyelemmel volt arra a körülményre, hogy a betöréses lopás biztosítási esemény bekövetkeztét annak jellegénél fogva – tudniillik a behatolás általában éjszaka, a lakók távollétében történik, szemtanúk jellemzően nincsenek – a biztosított gyakorlatilag csak oly módon tudja bizonyítani, hogy feljelentést tesz a rendőrségen. A feljelentés természetesen a sértett káreseménnyel kapcsolatos előadását tartalmazza. A feljelentés alapján bűncselekmény alapos gyanúja esetén megindul a nyomozás, melynek során általában helyszíni szemlére kerül sor. A helyszíni szemle során rögzített objektív megállapítások, a biztosított feljelentésben tett előadása, valamint a nyomozást befejező illetve felfüggesztő határozat megállapításai alapján kell állást foglalni abban a kérdésben, hogy a betörés biztosítási esemény bekövetkezett-e, vagy sem.

A Kérelmező az eljárás során becsatolta az xxx Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Technikai Osztálya által a helyszíni szemléről készített jegyzőkönyvet. Az okirat egyrészt tartalmazza, hogy Kérelmező lakásában az

erkélyére néző „ajtó kintről nézve bal oldali szárnyán, annak kintről nézve jobb oldali keretén 38, 104, 162, és 191 cm-es magasságában roncsolt feszítési elváltozás látható. A feszítési elváltozás 8 mm széles.” Rögzíti továbbá, hogy lakáson belül „nyitott kartondobozok, táska, kiszórt iratok láthatóak, átforgatott állapotban.” A jegyzőkönyvben rögzítésre került a sértett azon vallomása, mely szerint több szekrény ajtaja is nyitva volt. Arra nézve, hogy az egy vagy több elkövető a lakásba is bejutott, további bizonyítékot szolgáltat az a jegyzőkönyvi megállapítás, hogy a Kérelmező létráját az elkövető az alsó szomszéd teraszán a falhoz támasztotta. A Kérelmező előadása szerint ez egy belső alumínium létra volt, melyet az elkövető a lakásból vitt ki, feltehetően azzal a céllal, hogy a vagyontárgyakat az emeleti lakásból lejuttassa.

A Kérelmező szintén csatolta az xxx Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának Határozatát a nyomozás felfüggesztéséről. Ebből megállapítható, hogy a nyomozóhatóság a Kérelmező feljelentésére a kérdéses ingatlanba történő behatolással elkövetett lopás tárgyában függesztette fel a nyomozást, mivel az elkövető kiléte a nyomozás során nem volt megállapítható. A hivatkozott dokumentumok tehát ismeretlen tettesről tesznek említést, arra vonatkozóan nem tartalmaznak utalást, hogy a behatolás és a lopás ne valósult volna meg, mely esetben bűncselekmény hiányában szüntette volna meg a nyomozóhatóság a nyomozást.

A Pénzügyi Szolgáltató az eljárás során nem szolgáltatott olyan bizonyítékokat, melyek kétségessé tették volna, hogy a betörés a Kérelmező által előadott időben és módon bekövetkezett volna. A biztosító a rendelkezésre álló bizonyítékokkal – így a helyszíni szemle jegyzőkönyvvel és a rendőrségi határozattal – szemben természetesen bizonyíthatta volna, hogy a káresemény nem a Kérelmező által előadott módon valósult meg, illetve hogy a kárt a Kérelmező maga okozta, erre vonatkozó konkrét bizonyítékot nem tudott az eljáró tanács rendelkezésére bocsátani. A biztosítási esemény egyes részleteinek pusztá megkérdőjelezése az eljáró tanács megítélése szerint önmagában nem alkalmas a rendelkezésre álló bizonyítékok megdöntésére.

A Pénzügyi Szolgáltató továbbá hivatkozott arra, hogy a Kérelmező nem járult hozzá ahhoz, hogy a nyomozóhatóság a porozásos nyomkutatót a lakás belső részében, így gátolta a cselekmény teljes körű feltárását. A Pénzügyi Szolgáltató ezen hivatkozását tartalmilag a Ptk. 556. § (3) bekezdés keretein belül – azaz a kárenyhítési kötelezettség megszegése körében – lehetett értékelni. Az eljáró tanács ugyanakkor figyelembe vette a Kérelmező azon – a szemlejegyzőkönyv által alátámasztott – nyilatkozatát, mely szerint a külső részeken már sikeres nyomrögzítés történt, a belső részeken pedig jelentős károkat okozhatott volna az alkalmazott technika, ugyanakkor a hatóság részéről nem merült fel kétely a felől, hogy a lakásba történő behatolás megtörtént. A fentiekre tekintettel a kárenyhítési kötelezettség súlyosan gondatlan megszegése nem volt megállapítható.

A biztosítási esemény bekövetkezése körében az eljáró tanács továbbá azt is figyelembe vette, hogy a szemle késő éjszaka történt, melyből következően életszerű, hogy a nyomrögzítés – elsősorban a kertben – jóval nehezkesebb, mely magyarázatot adhat arra, hogy a helyszíni szemle során a kertben, illetve a kerítésen nem sikerült külső nyomokat rögzíteni.

Mindezek alapján az eljáró tanács az okiratok és nyilatkozatok alapján megállapította, hogy a betöréses lopás biztosítási esemény a Feltételek idézett részének megfelelően bekövetkezett. Önmagában az, hogy az elkövető kiléte nem állapítható meg, nem elegendő indok a biztosítási esemény bekövetkezésének vitatására. A Pénzügyi Szolgáltató hivatkozott arra is, hogy a Kérelmező nem igazolta a kárbejelentésben felsorolt ingóságok meglétét, azok pontos típusát, valamint nem bizonyította, hogy azok a káresemény során tűntek el.

Az eljáró tanácsnak e kérdéskörben mérlegelnie kellett, hogy a Feltételek kárbejelentésre vonatkozó részeiben foglalt kötelezettségeiknek és jogosultságaiknak az elvárható módon eleget tettek-e a felek. A Feltételek 1.8.8. pontjában foglaltak szerint a Pénzügyi Szolgáltató rendelkezésére kell bocsátani többek között a károsult vagyontárgy tulajdonjogát bizonyító dokumentumokat. Az 1.8.9. pontban továbbá előírja, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésének és a kár összecszerúségének bizonyítása a biztosítottat illetőleg a károsultat terheli.

A korábban kifejtettek alapján az eljáró tanács álláspontja szerint a biztosítási esemény bekövetkezését a Kérelmező bizonyította. A károsult (ellopott) vagyontárgyak vonatkozásában az eljáró tanács figyelembe vette, hogy a Kérelmező a Pénzügyi Szolgáltató kérésére több formában is igazolásokat nyújtott be a kárbejelentésben felsorolt ingóságok meglétéről. Az eljáró tanács állásfoglalása szerint a Kérelmező a helyszíni szemle, valamint a kárbejelentés során felsorolt, és a nyomozást felfüggesztő határozatban is rögzített vagyontárgyak meglétét teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalt nyilatkozatokkal, illetőleg garanciajegyekkel megfelelően bizonyította.

Az eljáró tanács súlyosan aggályosnak tartja, hogy a Kérelmező által becsatolt bizonyítékokra a Pénzügyi Szolgáltató érdemben nem reagált, leveleiben csak a Feltételek 1.8.9. pontjára történő hivatkozásait ismételte meg, és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV törvény 277. § (4) bekezdésében előírt

együttműködési kötelezettsége keretében nem adott részletes felvilágosítást, milyen bizonyítékokat fogad el a kár igazolására. Szintén aggályos, hogy a Kérelmező panaszaira – a Pénzügyi Szolgáltató képviselője által sem vitatott módon – a válaszadási határidőket túllépve válaszolt.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy az eljáró tanács a meghallgatásról szóló – a tértivevény tanúsága szerint 2012. február 21. napján átvett – értesítésben felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a jogalaptól függetlenül nyilatkozzon a Kérelmező által előterjesztett kárigény összecszerúségére vonatkozóan, részletezve azt, hogy a jogalap esetleges fennállása esetén milyen mértékű szolgáltatás volna téríthető a Kérelmező felé. A Pénzügyi Szolgáltató a Psztv. 82. § (2) bekezdésében meghatározott kötelezettsége ellenére a Pénzügyi Békéltető Testület ezen felhívásának nem tett eleget.

Mivel a kár összecszerúségének megállapítása szakkérdés, melynek megállapítására nem terjed ki az eljáró tanács hatásköre, az az eljárásban nem volt megállapítható.

Mivel a biztosítási szolgáltatás megfizetésére az erre vonatkozó kötelezettség esedékességét követő időpontban kerül sor, ennek alapján az adott összeg után a Pénzügyi Szolgáltatót a késedelembe esés időpontjától a megfizetés időpontjáig terjedő időszakra vonatkozóan, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 301. § (1) bekezdése alapján késedelmi kamat fizetési kötelezettség terheli.

Mindezek alapján az eljáró tanács – tekintettel arra, hogy a Kérelmező a biztosítási esemény megtörténtét és az ellopott vagyontárgyak meglétét bizonyította – jelen ajánlás keretében felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a 2011. november 18. napján kelt nyomozást felfüggesztő határozatban rögzített vagyontárgyak vonatkozásában a Kérelmező által 2012. január 18. napján kelt elektronikus levelében foglalt kárösszegekkel kapcsolatos álláspontját alakítsa ki, és a kár összegét, a törvényes késedelmi kamatokkal együtt fizesse meg a Kérelmező részére.

A Kérelmező eljárás lefolytatásával kapcsolatban előterjesztett – összecszerúségében meg nem jelölt – költségigényével kapcsolatban a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa kiemeli, hogy a Psztv. 95. § (3) bekezdése értelmében csak a kötelezést tartalmazó határozatokban van lehetőség az eljárási költségek összegéről és viseléséről rendelkezni. Mivel az adott ügyben a Pénzügyi Szolgáltató alávetési nyilatkozatot nem tett, így esetében kötelezést tartalmazó határozat nem hozható. Ajánlás esetén költségigény érvényesítésének nincs helye.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérélmé a fentiek szerint megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2012. március 28.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja